

ВЪВЕДЕНИЕ

При извършването на изследването са взети предвид общите насоки на Центъра по българска ономастика към ВТУ „Св. св. Кирил и Методий”. Структурата е съобразена също с тези указания и по аналогия с изданията за топонимиията по околии. Затова териториалният обхват на изследването е в рамките на административните граници на бившата Сливенска околия към 1958 г. Тя включва сегашната Сливенска селищна система (без селата Биково и Младово) и Твърдишката селищна система (без селата Близнец, Сърцево и Червенаково). Територията на Сливенска околия е около 1650 квадратни километра.

В изследването са включени:

1. Общ историко-географски преглед на бившата Сливенска околия.
2. Кратки данни за селищата и пълен списък (доколкото е възможно на този етап днес) на топонимите в землищата им. Включени са всички известни названия и техни варианти, съдържащи се в архивни и други материали. Много от тях не се помнят или са променени. В тези случаи е посочен източникът и годината, в която са записани или публикувани. Заради разнообразието на източниците в рамките на 140-годишен период е възможно някои от названията да са включени в различни варианти или за един топоним да има няколко варианта.

Тъй като изграждането на топонимичната система е непрекъснат динамичен процес, в изследването са включени някои наименования на местности, възникнали и влезли в употреба след 1958 г. в горския фонд или в публикации. Не са включени грубите опити за преименуване по време на т. нар. „възродителен процес”, които не са придобили гражданско значение.

3. Общ топонимичен речник за цялата бивша Сливенска околия, изграден съобразно указанията на Центъра по българска ономастика.

4. Статии на авторите.

5. Библиография и исторически карти.

Изследвани са 58 населени места, като наименованията от някои махали са включени към селищата, към които принадлежат административно, защото част от тези махали вече не съществуват и е невъзможно да се уточнят границите на землищата им. Например *Ръченица* и *Търнен кладенец* са към с. Зайчари, *Било* към Средорек, *Кожух* и *Мъсърлий* към с. Изгрев. Село *Лулица* е слято през 1950 г. със с. Жельо войвода. Землищата на две селища: *Козарево* и *Речица* – са към градовете Твърдица и Сливен като техни квартали, но са представени самостоятелно. Същото се отнася и за топонимиията на с. *Запалня*, което е под водите на яз. Жребчево.

В течение на времето настъпват промени в границите на землищата, съпроводени от спорове. Затова базата данни за названията е в съответствие с границите през 80-те години на XIX в., уточнени чрез земеразделителни карти по селища.